

หลักสูตร วิธีการศึกษาพระคัมภีร์อย่างสร้างสรรค์

คำนำ

ผู้เผยพระวจนะในพระคัมภีร์ใหม่ คือ ยอห์น ผู้ให้บัพติศมา เป็นที่รู้จักในนาม “เสียงร้องในถิ่นทุรกันดาร” ขณะที่เขาประกาศพระวจนะของพระเจ้า ข้อความของเขานั้นสด ใหม่ มีอำนาจ และเข้ากับความต้องการฝ่ายวิญญาณของคนในสมัยนั้น

คนในปัจจุบันนี้หลายคนได้กลายเป็นเสียงสะท้อนความจริงฝ่ายวิญญาณที่เขาได้ยินจากผู้อื่นที่อยู่รอบๆ ตัวเขา เขาไม่ได้เป็นเสียงที่พระเจ้าส่งข้อความที่พระองค์ทรงเปิดเผยผ่านเขาอีกต่อไป เขาเป็นเพียงเสียงสะท้อนถึงสิ่งที่เขาได้ยินจากคนอื่น

“เขาเป็นเหมือนผู้พยากรณ์ที่พระเจ้าตรัสว่า “ผู้ขโมยถ้อยคำของเราจากเพื่อนบ้าน

ของเขา”

เยเรมีย์ 12:30

เพื่อที่จะพูดพระวจนะของพระเจ้า ก่อนอื่นเราจะต้องรู้ว่าพระเจ้าตรัสอะไร จุดประสงค์ของหลักสูตรนี้ซึ่งชื่อว่า “วิธีการศึกษาพระคัมภีร์อย่างสร้างสรรค์” ก็เพื่อทำให้คุณสามารถค้นพบข้อความของพระวจนะของพระเจ้าด้วยตัวของคุณเอง

วิธีการ หมายถึง หนทางที่วางแผนและจัดระบบไว้แล้ว เพื่อให้ทำบางอย่างได้สำเร็จ เป็นขบวนการที่มีระบบ ในกรณีนี้วิธีการคือ การจัดระบบเพื่อให้ประสบความสำเร็จในการศึกษาพระคัมภีร์อย่างสร้างสรรค์

คำว่า “สร้างสรรค์” หมายถึง การมีความสามารถที่จะผลิตสิ่งใหม่ๆ หลักสูตรนี้สอนให้คุณรู้วิธีการศึกษาพระวจนะของพระเจ้าด้วยตนเอง คุณไม่จำเป็นต้องพึ่งพาการวิจัยของผู้อื่นหรือคู่มือการศึกษาพระคัมภีร์ คุณจะรู้จักสร้างการศึกษาพระคัมภีร์ของคุณเอง

โดยการรู้จักวิธีการศึกษาพระคัมภีร์ที่ถูกต้อง คุณจะกลายเป็นเสียงที่พระเจ้าตรัสความจริงผ่านไปสู่โลกที่หิวกระหายทางวิญญาณ คุณจะไม่เป็นเพียงเสียงสะท้อนของสิ่งที่คุณได้ยินจากผู้อื่น นี่เป็นจุดประสงค์ของ “การศึกษาพระคัมภีร์อย่างสร้างสรรค์”

หลักสูตรนี้เป็นหนึ่งในหลักสูตรที่เสนอโดย สถาบันวาระแห่งการเก็บเกี่ยว การฝึกอบรมของสถาบันกระทำโดยเฉพาะ มุ่งเน้นที่พระเยซูทรงสอนผู้เชื่อ ซึ่งช่วยให้เขานำข่าวประเสริฐไปสู่โลกได้

แต่พระคัมภีร์มีสิ่งที่มีมากกว่านั้น จุดมุ่งหมายของหลักสูตรนี้ก็เพื่อเตรียมนักศึกษาให้ศึกษาพระวจนะของพระเจ้าได้ต่อไปหลังจากจบการฝึกอบรมแล้ว

วิธีการศึกษาพระคัมภีร์อย่างสร้างสรรค์ เสนอพระคัมภีร์ว่าเป็นพระวจนะที่เขียนไว้ของพระเจ้า เทียงแท้องค์เดียว อธิบายการแบ่งตอนของพระคัมภีร์และการแปลฉบับต่างๆ และการอธิบายคำให้ง่าย

หลักสูตรนี้นำทางให้คุณค้นพบว่าพระคัมภีร์สอนเกี่ยวกับอะไร? อธิบายวิธีทำโครงสร้าง ทำบันทึก การเรียน ทำเครื่องหมายพระคัมภีร์ให้ง่ายแก่การอ้างอิง และทำย่อหน้าที่ยาวๆ ให้สั้นลงด้วยการทำแผนภูมิ

ที่เห็นชัด ซึ่งจะช่วยให้คุณแปลความหมายและใช้พระวจนะถูกต้อง นำความสนใจไปสู่ครูที่ยิ่งใหญ่คือพระวิญญาณบริสุทธิ์ ถ้าคุณทำตามแนวทางที่ให้ไว้คุณจะมีประสบการณ์กับชีวิตฝ่ายวิญญาณที่ใหม่และสร้างสรรค์ไหลอยู่ภายในตัวคุณ

การศึกษาวิธีการไม่ใช่จุดจบในตัวเอง ไม่ใช่เป้าหมายสุดท้าย วิธีการเป็นเพียงหนทางเพื่อให้สำเร็จ จุดประสงค์ของการศึกษาพระวจนะของพระเจ้า

การเรียนรู้วิธีการยังไม่เป็นการเพียงพอ คุณต้องนำสิ่งที่เรียนไปใช้ในการศึกษาพระวจนะอย่างแท้จริง แล้วต่อมาคุณต้องนำสิ่งที่คุณเรียนจากพระคัมภีร์ไปใช้ในชีวิตและการรับใช้ของคุณ

ไม่มีวิธีการ หรือกฎเกณฑ์ใดๆ ในการศึกษาพระคัมภีร์จะมาแทนที่การสอนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระองค์เป็นกำลังฝ่ายวิญญาณที่ประทานวิธีการให้พร้อมกับกำลังแห่งการสร้างสรรค์ พระองค์กระซิบเข้าไปในวิญญาณจิตของมนุษย์ถึงความจริงแห่งพระวจนะของพระเจ้า ซึ่งก่อให้เกิดผลในชีวิตใหม่ ฝ่ายวิญญาณที่หลังไหลออกมา

แม้ว่าคุณจะจบบทเรียนในคู่มือนี้เกี่ยวกับการศึกษาพระคัมภีร์อย่างสร้างสรรค์ แต่โดยแท้จริงแล้วคุณจะไม่มีวันจบบทเรียนนี้ การศึกษาพระวจนะของพระเจ้าจะไม่มีวันจบสิ้น เพราะว่าคุณความจริงฝ่ายวิญญาณอันอุดมสมบูรณ์จะไม่มีวันรู้ได้หมด

ภาคที่ 1 : วิชาที่เรียน

บทที่ 1

แนะนำพระคัมภีร์

จุดประสงค์

เมื่อจบบทนี้แล้ว คุณจะสามารถ

- * ให้คำนิยามคำว่า “พระคัมภีร์” (Bible)
- * ให้คำนิยามคำว่า Scripture
- * อธิบายที่มาของพระคัมภีร์
- * รู้จุดประสงค์ที่สำคัญของพระคัมภีร์
- * รู้ว่าพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่เป็นการแบ่งตอนที่สำคัญของพระคัมภีร์
- * บอกชื่อการแบ่ง 4 ตอนสำคัญของพันธสัญญาเดิม
- * บอกชื่อ 4 ตอนสำคัญของพันธสัญญาใหม่
- * อธิบายความหมายของคำว่า “เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และความหลากหลายของพระคัมภีร์”
- * รู้ถึงบุคคลที่เป็นศูนย์กลางของการเปิดเผยของพันธสัญญาทั้งสอง

ข้อพระคัมภีร์หลัก :

“พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลใจจากพระเจ้า และเป็นประโยชน์ในการสอน การ
ตักเตือนว่ากล่าว การปรับปรุงแก้ไขคนให้ดีขึ้น และการอบรมในทางธรรมเพื่อให้คนของ
พระเจ้าจะรักพร้อมที่จะกระทำการดีทุกอย่าง” 2 ทิโมธี 3:16-17

บทนำ

บทนำนี้ให้คำนำสู่พระคัมภีร์ซึ่งเป็นพระวจนะที่เขียนไว้ของพระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียว

คำว่า “ไบเบิล” แปลว่า “หนังสือ” ไบเบิลเป็นหนังสือเล่มเดียวที่ประกอบด้วยหนังสือต่าง ๆ 66 เล่ม

คำว่า “สคริปเจอร์” ให้ความหมายถึงพระวจนะของพระเจ้าด้วย มาจากภาษาลาตินแปลว่า “การเขียน” เมื่อกำนี้ใช้เขียนด้วย เอส ตัวใหญ่ ก็หมายถึงการเขียนที่ศักดิ์สิทธิ์ สคริปเจอร์ หมายถึงการเขียนที่ศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียว

คำว่า “ไบเบิล” ไม่ได้ใช้ในพระคัมภีร์ เป็นคำที่มนุษย์เลือกใช้เรียก สำหรับพระวจนะทั้งสิ้นของพระเจ้า

ที่มาของพระคัมภีร์

พระคัมภีร์เป็นพระวจนะที่เขียนไว้ พระเจ้าดลใจพระวจนะในพระคัมภีร์ แต่พระองค์ใช้คนต่าง ๆ ประมาณ 40 คนที่เขียนพระวจนะลงไป คนเหล่านี้เขียนพระวจนะเป็นระยะเวลากว่า 1,500 ปี การไม่ขัดแย้งกันเลยของผู้เขียนเหล่านี้เป็นเครื่องพิสูจน์อย่างหนึ่งว่า เขาได้รับการทรงนำโดยผู้เขียนคนเดียว คือพระเจ้า ผู้เขียนบางคนเขียนสิ่งที่พระเจ้าตรัสตรงไปตรงมา

“เจ้าจงเอาหนังสือม้วนม้วนหนึ่ง และเขียนถ้อยคำทั้งสิ้นนี้ลงไว้ เป็นคำที่เราได้พูดกับเจ้า ปรีกปรีอิสราเอลและยูดาห์ และบรรดาประชาชาติทั้งสิ้น ตั้งแต่วันที่เราได้พูดกับเจ้า ตั้งแต่รัชกาลโยสิยาห์จนถึงวันนี้” เยเรมีย์ 36:2

บางคนเขียนสิ่งที่เขามีประสบการณ์ หรือพระเจ้าเปิดเผยแก่เขาเกี่ยวกับอนาคต

“จงเขียนเหตุการณ์ซึ่งเจ้าได้เห็น และเหตุการณ์ที่กำลังเป็นอยู่ขณะนี้กับทั้งเหตุการณ์ ซึ่งจะเกิดขึ้นในภายหน้าด้วย” วิวรณ์ 1:19

ผู้เขียนทุกคนเขียนภายใต้การดลใจของพระเจ้า เป็นพระวจนะที่มีถึงเรา

จุดประสงค์ของพระคัมภีร์

พระคัมภีร์บันทึกจุดประสงค์สำคัญไว้ใน 2 ทิโมธี 3:16-17 พระคัมภีร์ใช้เพื่อสอนหลักข้อเชื่อ เพื่อแก้ไขและปรับปรุงเราจากความชั่ว และสอนเราเกี่ยวกับความชอบธรรม จะช่วยให้เรามีชีวิตที่ถูกต้องและเตรียมพร้อมสำหรับงานของพระเจ้า

พระคัมภีร์ : การแบ่งภาคที่สำคัญ

พระคัมภีร์แบ่งออกเป็นภาคสำคัญ 2 ภาค คือ พันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่

คำว่า “พันธสัญญา” แปลว่า “การตกลง”

พันธสัญญาเดิมบันทึกพระสัญญาดั้งเดิมของพระเจ้า หรือการตกลงกับมนุษย์
พันธสัญญาใหม่บันทึกการตกลงที่พระเจ้าทำผ่านทางพระบุตร คือ พระเยซูคริสต์

การตกลงทั้ง 2 ประการนี้คืออะไร?

ทั้ง 2 ประการเกี่ยวข้องกับการนำคนบาป กลับมาสู่ความสัมพันธ์ที่ถูกต้องกับพระเจ้า
พระเจ้าทรงตั้งพระบัญญัติว่า โดยการหลั่งโลหิตเท่านั้นที่ความบาปได้รับการอภัย:

**“ความจริงนั้นตามพระบัญญัติถือว่า เกือบทุกสิ่งจะบริสุทธิ์เพราะโลหิตและ
ถ้าไม่มี โลหิตไหลออกแล้วก็จะไม่มีการอภัยบาปเลย” ฮีบรู 9:22**

ภายใต้การตกลงของพระเจ้าในพันธสัญญาเดิม คนถวายบูชาด้วยโลหิตของสัตว์เพื่อได้รับการอภัย
โทษบาป

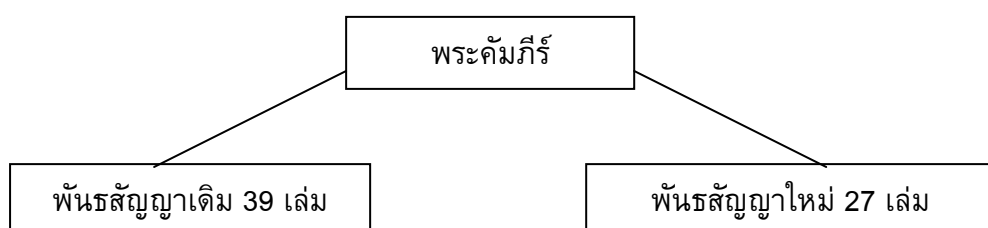
การถวายสัตว์เป็นเครื่องบูชาในพันธสัญญาเดิม เป็นเครื่องหมายของการหลั่งพระโลหิตของพระ
เยซูเป็นเครื่องบูชา ซึ่งอยู่ภายใต้การตกลงใหม่กับพระเจ้า พันธสัญญาเดิมมีผลจนกระทั่งพระเจ้าส่งพระ
เยซูมาเพื่อสร้างความสัมพันธ์ใหม่กับมนุษย์

**“โดยการประสูติ ชีวิต การสิ้นพระชนม์และการคืนพระชนม์ของพระเยซู
การถวาย เครื่องบูชาครั้งสุดท้าย เพื่อชำระบาปก็ได้กระทำลงไป” ฮีบรู 9:11-15**

พันธสัญญาทั้งสองเป็นพระวจนะของพระเจ้า และเราต้องศึกษาทั้งสองเพื่อที่จะเข้าใจข้อความที่
พระเจ้ามีมาถึงเรา คำว่า “เก่า” และ “ใหม่” ใช้เพื่อให้เห็นความแตกต่างระหว่างการตกลงของพระเจ้ากับ
มนุษย์ก่อนและหลังการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ เพื่อความบาปของมวลมนุษยชาติ เราไม่ละเลย
พันธสัญญาเดิมเพียงเพราะมีชื่อว่า “เก่า ดั้งเดิม”

การแบ่งตอนต่อไป

พระคัมภีร์ยังแบ่งออกเป็น 66 เล่ม พันธสัญญาเดิมมี 39 เล่ม พันธสัญญาใหม่มี 27 เล่ม แต่ละเล่ม
แบ่งเป็นบทและข้อ แม้ว่าเนื้อหาของแต่ละเล่มเป็นพระวจนะของพระเจ้ำก็ตาม แต่การแบ่งเป็นบทและข้อ
มนุษย์เป็นผู้ทำ เหตุผลที่แบ่งก็คือ ให้ง่ายต่อการจัดข้อความให้อยู่ในที่เฉพาะ เป็นการยากที่จะหาข้อความ
เฉพาะตอนถ้าหนังสือเขียนยาวติดต่อกันไปตลอด

ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของพระคัมภีร์

เมื่อเราพูดถึงความเป็นอันหนึ่งอันเดียว เราหมายถึง 2 ประการ

1. พระคัมภีร์ไม่มีข้อขัดแย้ง

แม้ว่าพระคัมภีร์เขียนโดยคนหลายคนในหลาย ๆ ปี แต่ไม่มีข้อขัดแย้งกัน การเขียนของผู้เขียนคนหนึ่งไม่ขัดแย้งกับของอีกหลายคน เนื้อหาของพระคัมภีร์มีหลายร้อยหัวข้อที่เป็นที่ถกเถียงกัน ผู้เขียนพระคัมภีร์เขียนถึงหัวข้อเหล่านี้ด้วยความกลมกลืนและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ตั้งแต่หนังสือปฐมกาลจนถึงวิวรณ์เล่มสุดท้าย นี่เป็นไปได้เพราะว่ามีผู้เขียนคนเดียวคือพระเจ้า ผู้เขียนบันทึกข้อความภายใต้การทรงนำและการดลใจของพระองค์

2. พระคัมภีร์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในทางด้านใจความสำคัญ

บางคนคิดว่าพระคัมภีร์เป็นการรวบรวมหนังสือ 66 เล่มที่กล่าวถึงหัวข้อต่างๆ กัน เขาไม่เข้าใจว่าพระคัมภีร์มีใจความสำคัญเดียวกัน

เป็นพระประสงค์ของพระเจ้า ที่จะเปิดเผยแผนการพิเศษแก่เรา ตั้งแต่เริ่มต้นจนสุดท้ายของพระคัมภีร์โดยทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ จุดประสงค์นี้ได้กล่าวไว้ในหนังสือเอเฟซัส 1:9-11

โดยทางพระคัมภีร์พระเจ้าทรงเปิดเผย “ความล้ำลึก” ของแผนการของพระองค์แก่เรา แผนการนี้ซึ่งเป็นใจความอันเดียวของพระคัมภีร์ คือการเปิดเผยว่าพระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของมนุษยชาติ พระเยซูเองทรงเปิดเผยว่า พันธสัญญาเดิมมีศูนย์กลางอยู่ที่พระองค์

“พระองค์ตรัสกับเขาว่า “นี่เป็นถ้อยคำของเราซึ่งเราได้บอกไว้แก่ท่านทั้งหลายเมื่อเรายังอยู่กับท่านว่า บรรดาที่เขียนไว้ในหมวดธรรมบัญญัติของโมเสส และในหมวดผู้เผยพระวจนะ และในหมวดสดุดีกล่าวถึงเรานั้นจำเป็นจะต้องสำเร็จ”
ครั้งนั้นพระองค์ทรงบันดาลให้ใจของเขาทั้งหลายเกิดความสว่างขึ้น เพื่อจะได้เข้าใจพระคัมภีร์”

ลูกา 24:44-45

อะไรคือ กุญแจที่พระเยซูให้แก่เขาเพื่อเขาจะเข้าใจพระคัมภีร์ ความจริงที่ว่าใจความสำคัญมุ่งเน้นที่พระองค์

“พระองค์ตรัสกับเขาว่า “มีคำเขียนไว้อย่างนั้นว่า พระคริสต์จะต้องทรงทนทุกข์ทรมานและทรงเป็นขึ้นมาจากความตายในวันที่สาม และจำเป็นต้องประกาศทั่วทุกประชาชาติในพระนามของพระองค์ ให้เขากลับใจใหม่รับการยกบาป ตั้งต้นที่กรุงเยรูซาเล็ม ท่านทั้งหลายเป็นพยานด้วยข้อความเหล่านั้น”

ลูกา 24:46-48

นี่คือ พระคัมภีร์มีส่วนเชื่อมเข้าด้วยกัน พันธสัญญาเดิมและใหม่ ต่างเล่าเรื่องราวของพระเยซู พันธสัญญาเดิมเป็นการเตรียมเราสำหรับเหตุการณ์ พันธสัญญาใหม่เล่าถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

บุคคลที่เฝ้ารอคอยพระเยซูภายใต้พันธสัญญาเดิมได้รับความรอดจากบาปของตน โดยความเชื่อในพระสัญญาของพระเจ้า ทุกคนที่มองย้อนหลังไปว่าพันธสัญญาเดิมสำเร็จลงในพระเยซูคริสต์ก็ได้รับความรอดด้วยวิธีเดียวกัน คือ โดยความเชื่อ สิ่งนี้เกิดขึ้นตามที่พระเจ้าทรงสัญญา

ความหลากหลายของพระคัมภีร์

เมื่อเราพูดถึงความหลากหลายเราหมายถึงว่า พระคัมภีร์มีสิ่งต่าง ๆ หลายอย่าง บันทึกวิธีต่าง ๆ ที่พระเจ้าติดต่อกับมนุษย์ และวิธีต่าง ๆ ที่มนุษย์สนองตอบต่อพระเจ้า

พระคัมภีร์ถูกเขียนขึ้นด้วยอารมณ์ต่าง ๆ บางตอนแสดงออกถึงความชื่นชมยินดี ในขณะที่บางตอนแสดงความเศร้าโศก

พระคัมภีร์ประกอบด้วย วิธีการเขียนหลายแบบ มีประวัติศาสตร์ โคลงกลอน คำพยากรณ์ จดหมาย การผจญภัย คำอุปมา การอัศจรรย์ และแม้กระทั่งเรื่องรักใคร่ เพราะความหลากหลายนี้เอง พระคัมภีร์จึงแบ่งต่อไปเป็นกลุ่มสำคัญของหนังสือ

การแบ่งตอนของพันธสัญญาเดิม

หนังสือพันธสัญญาเดิมแบ่งเป็นกลุ่มสำคัญ 4 กลุ่ม คือ พระบัญญัติ ประวัติศาสตร์ โคลงกลอน และคำพยากรณ์

พระบัญญัติ มีหนังสือ 5 เล่ม คือ

ปฐมกาล อพยพ เลวีนิติ กันดารวิถี เฉลยธรรมบัญญัติ

หนังสือเหล่านี้ บันทึกการที่พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์และโลก และประวัติศาสตร์แรกเริ่มของมนุษย์ บอกเราว่า พระเจ้าทรงตั้งชนชาติอิสราเอลให้เป็นประชาชาติที่แสดงให้เห็นว่าพระองค์ทรงเปิดเผยพระองค์เองต่อชาติต่าง ๆ ในโลกได้อย่างไร

ในหนังสือเหล่านี้ เราเรียนรู้พระบัญญัติ หรือคำสั่งบางประการของพระเจ้า (อพยพ 20:3-17) พระบัญญัติที่ยิ่งใหญ่ที่สุด (เฉลยธรรมบัญญัติ 6:5) และที่สำคัญรองลงมา (เลวีนิติ 19:18)

เปิดพระคัมภีร์ของคุณ แล้วดูหนังสือพระบัญญัติในพันธสัญญาเดิม ดูข้อพระคัมภีร์ 3 ข้อ ที่กล่าวในย่อหน้าที่แล้วและอ่าน นี่เป็นตัวอย่างของพระบัญญัติของพระเจ้าที่บันทึกไว้ในหนังสือเหล่านี้

หนังสือประวัติศาสตร์ มี 12 เล่ม คือ

1. โยชูวา	2. ผู้วินิจฉัย	3. นางรูท
4. 1 ซามูเอล	5. 2 ซามูเอล	6. 1 พงศ์กษัตริย์
7. 2 พงศ์กษัตริย์	8. 1 พงศาวดาร	9. 2 พงศาวดาร
10. เอสรา	11. เนหะมีห์	12. เอสเธอร์

ดูหนังสือเหล่านี้ในพระคัมภีร์ซึ่งอยู่หลังจากหนังสือพระบัญญัติ

หนังสือประวัติศาสตร์ครอบคลุมประวัติศาสตร์พันปีของชนชาติของพระเจ้า คือ อิสราเอล ซึ่งไม่ได้บอกทุกอย่างที่เกิดขึ้น แต่บันทึกเหตุการณ์สำคัญ ๆ แสดงผลของการติดตามพระบัญญัติ และการละทิ้งพระบัญญัติของพระเจ้า

หนังสือโคลงกลอน มีดังนี้

1. โยบ	2. สดุดี	3. สุภาษิต
4. ปัญญาจารย์	5. เพลงซาโลมอน	

หนังสือเหล่านี้เป็นหนังสือแห่งการนมัสการของคนของพระเจ้า คือ อิสราเอล และยังคงใช้อยู่ในการนมัสการของผู้เชื่อในปัจจุบัน

ดูสดุดี บทที่ 23 แล้วอ่าน นี่เป็นตัวอย่างของโคลงกลอนการนมัสการที่สวยงามซึ่งบรรจุอยู่ในหนังสือเหล่านี้

หนังสือคำพยากรณ์

บางครั้งก็แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ผู้พยากรณ์ใหญ่และผู้พยากรณ์น้อย ซึ่งไม่ได้หมายความว่า ผู้พยากรณ์ใหญ่สำคัญกว่าหนังสือในผู้พยากรณ์น้อย คำนี้ใช้เพราะว่าผู้พยากรณ์ใหญ่เป็นหนังสือที่ยาวกว่าหนังสือผู้พยากรณ์น้อย

หนังสือผู้พยากรณ์ใหญ่ :

1. อิสยาห์	2. เยเรมีย์	3. บทเพลงคร่ำครวญ
4. เอเสเคียล	5. ดาเนียล	

หนังสือผู้พยากรณ์น้อย

1. โฮเซยา	2. โยเอล	3. อาโมส
4. โอบาดีห์	5. โยนาห์	6. มีคาห์
7. นาฮูม	8. ฮาบากุก	9. เศฟันยาห์
10. ฮักกัย	11. เศคาริยาห์	12. มาลาคี

หนังสือเหล่านี้ เป็นคำพยากรณ์จากพระเจ้ามาสู่ประชากรของพระองค์ หมายความว่า นี่เป็นข้อความเกี่ยวกับสิ่งที่จะเกิดในอนาคต คำพยากรณ์หลายประการได้สำเร็จลงแล้ว บางประการจะสำเร็จในอนาคต

ดูหนังสือเหล่านี้ในพระคัมภีร์ของคุณ คุณจะพบว่าเป็นเรื่องสรุปของพันธสัญญาเดิม

การแบ่งตอนของพันธสัญญาใหม่

พันธสัญญาใหม่แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม คือ พระกิตติคุณ ประวัติศาสตร์ จดหมาย คำพยากรณ์
 พระกิตติคุณ มีหนังสือ 4 เล่มคือ มัทธีว มาระโก ลูกา ยอห์น
 หนังสือเหล่านี้บอกเราเกี่ยวกับชีวิต การสิ้นพระชนม์ และการคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์
 จุดประสงค์ ก็เพื่อนำเราให้เชื่อว่าพระองค์เป็นพระคริสต์ พระบุตรของพระเจ้า
 ในยอห์น 20:31 บอกถึงจุดประสงค์นี้ จงดูข้อพระคัมภีร์และอ่าน

**“แต่การที่ได้บันทึกเหตุการณ์เหล่านี้ไว้ ก็เพื่อท่านทั้งหลายจะได้เชื่อว่า พระ
 เยชูทรง เป็นพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้า”**

หนังสือประวัติศาสตร์

มีเล่มเดียว คือ กิจการของอัครทูต บอกเราว่าคริสตจักรเริ่มต้นได้อย่างไร และนำพันธกิจของพระ
 คริสต์ นำข่าวประเสริฐออกไปทั่วโลกได้อย่างไร ดูหนังสือเล่มนี้ในพระคัมภีร์ของคุณ

จดหมาย

มี 21 ฉบับในพันธสัญญาใหม่คือ

1. โรม	2. 1 โครินธ์	3. 2 โครินธ์
4. กาลาเทีย	5. เอเฟซัส	6. พิลิปปี
7. โคลโลสี	8. 1. เธสะโลนิกา	9. 2 เธสะโลนิกา
10. 1 ทิโมธี	11. 2 ทิโมธี	12. ทิตัส
13. ฟิเลโมน	14. ฮีบรู	15. ยากอบ
16. 1 เปโตร	17. 2 เปโตร	18. 1 ยอห์น
19. 2 ยอห์น	20. 3 ยอห์น	21. ยูดา

จดหมายเหล่านี้มีถึงคริสเตียน จุดประสงค์ก็เพื่อแนะนำคริสเตียนในการดำเนินชีวิตและช่วยเขาให้
 ทำสิ่งที่พระเยซูทรงสั่งไว้ โรม บทที่ 12 เป็นตัวอย่างที่ดีในคำสอนนี้ เปิดหาดู บทนี้และอ่าน

คำพยากรณ์

มีเล่มเดียวในพันธสัญญาใหม่ ชื่อหนังสือ วิวรรณ์

บอกเราถึงชัยชนะสุดท้ายของพระเยซูและประชากรของพระองค์ จุดประสงค์ก็เพื่อหนุนใจให้เรา
 ดำเนินชีวิตแบบที่คริสเตียนควรทำจนกว่าวันสุดท้ายของโลก ข้อความสรุปอยู่ในวิวรรณ์ 2:10

**“อย่ากลัวความทุกข์ทรมานซึ่งเจ้าจะได้รับนั้น นี่แน่ะ มารจะขังพวกเจ้าบาง
 คนไว้ในคุกเพื่อจะลองใจเจ้า และเจ้าทั้งหลายจะได้รับ ความทุกข์ทรมานถึงสิบวัน
 แต่เจ้าจะมีใจมั่นคงอยู่ตราบเท่าวันตาย และเราจะมอบมงกุฎแห่งชีวิตให้แก่เจ้า”**

ชื่อ _____

แบบฝึกหัดบทที่ 1

1. เขียนชื่อพระคัมภีร์ที่สำคัญจากความทรงจำ

2. คำว่า “ไบเบิล” หมายถึงอะไร ?

3. คำว่า “สคริปเจอร์” หมายถึงอะไร ?

4. การแบ่งภาคที่สำคัญ 2 ภาค ของพระคัมภีร์มีอะไรบ้าง ?

5. มีหนังสือกี่เล่มในพระคัมภีร์ ?

6. บอกรายชื่อกลุ่ม 4 กลุ่มใหญ่ ซึ่งแบ่งไว้ในพันธสัญญาเดิม

7. บอกรายชื่อกลุ่ม 4 กลุ่มใหญ่ ซึ่งแบ่งไว้ในพันธสัญญาใหม่

8. คำว่า “พันธสัญญา” หมายถึงอะไร ?

9. จุดประสงค์ใหญ่ที่สำคัญ 4 ประการของพระคัมภีร์คืออะไร ? จงให้ข้ออ้างอิงจากพระคัมภีร์มาสนับสนุนคำตอบของคุณ

10. คำว่า “ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของพระคัมภีร์” หมายถึงอะไร ?

11. คำว่า “ความหลากหลายของพระคัมภีร์” หมายถึงอะไร ?

12. อ่านข้อความต่อไปนี้ ถ้าข้อความใดถูกต้องให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงที่ช่องว่างข้างหน้า ถ้าข้อความใดผิดให้ใส่เครื่องหมาย ✗ ลงที่ช่องว่างข้างหน้า

ก. _____ พระคัมภีร์เป็นพระวจนะของพระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียวซึ่งเขียนไว้

ข. _____ แม้ว่าพระเจ้าทรงดลใจพระคัมภีร์ พระองค์ก็ทรงใช้มนุษย์ให้เขียนพระวจนะของพระองค์

ค. _____ เพราะว่ามีผู้เขียนหลายคนในระยะเวลาหลายปี พระคัมภีร์จึงมีข้อขัดแย้งมากมาย

ง. _____ ไม่มีใจความสำคัญของพระคัมภีร์ เป็นเพียงแต่การรวบรวมหนังสือที่เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ

จ. _____ ผู้พยากรณ์ในพันธสัญญาเดิมมีความสำคัญกว่าผู้พยากรณ์น้อย

13. การเปิดเผยของพันธสัญญาทั้งสองมีศูนย์กลางอยู่ที่ผู้ใด จงให้ชื่อพระคัมภีร์สนับสนุนคำตอบของคุณ

คำตอบบทที่ 1

1. “พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลใจจากพระเจ้า และเป็นประโยชน์ในการสอน การตักเตือนว่ากล่าว การปรับปรุงแก้ไขคนให้ดีขึ้น และการอบรมในทางธรรม เพื่อให้คนของพระเจ้าจะพร้อมที่จะกระทำการดีทุกอย่าง” 2 ทิโมธี 3:16-17
2. คำว่า “Bible” หมายถึง “หนังสือ”
3. คำว่า “Scripture” หมายถึง “การเขียนศักดิ์สิทธิ์”
4. พันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่
5. 66 เล่ม
6. พระบัญญัติ ประวัติศาสตร์ โคลงกลอน คำพยากรณ์
7. พระกิตติคุณ ประวัติศาสตร์ จดหมาย คำพยากรณ์
8. คำว่า “พันธสัญญา” หมายถึง “การตกลง”
9. ดูหน้า 2 เพื่อหลักข้อเชื่อ การตักเตือน การแก้ไข การสอนในทางธรรม 2 ทิโมธี 3:16-17
10. พระคัมภีร์ไม่มีข้อขัดแย้งและมีใจความสำคัญเป็นหนึ่งเดียว
11. พระคัมภีร์บอกถึงสิ่งต่างๆ มากมาย
12. ก. ✓
ข. ✓
ค. ✗
ง. ✗
จ. ✗
13. พระเยซู ลูกา 24:44-48

การศึกษาขั้นต่อไป

ที่คั่นหนังสือในหน้าต่อไป จะช่วยให้คุณรู้ถึงการแบ่งตอนที่สำคัญของพระคัมภีร์ ตัดที่คั่นหนังสือตามเส้นที่แบ่งแล้วใส่ไว้ในพระคัมภีร์ ถ้าใส่ไม่ถูกต้องก็ให้ดูสารบรรณที่ข้างหน้าของพระคัมภีร์ ซึ่งจะบอกลำดับหนังสือที่ปรากฏในพระคัมภีร์ และบอกหน้าซึ่งเริ่มต้นแต่ละเล่ม

พันธสัญญาเดิม

วางที่คั่นหนังสือ 1	ไว้ที่เริ่มต้นหนังสือปฐมกาล
วางที่คั่นหนังสือ 2	ไว้ที่เริ่มต้นหนังสือโยชูวา
วางที่คั่นหนังสือ 3	ไว้ที่เริ่มต้นหนังสือโยบ
วางที่คั่นหนังสือ 4	ไว้ที่เริ่มต้นหนังสืออิสยาห์

พันธสัญญาใหม่

วางที่คั่นหนังสือ 5	ไว้ที่เริ่มต้นหนังสือมัทธิว
วางที่คั่นหนังสือ 6	ไว้ที่เริ่มต้นหนังสือกิจการของอัครทูต
วางที่คั่นหนังสือ 7	ไว้ที่เริ่มต้นหนังสือโรม
วางที่คั่นหนังสือ 8	ไว้ที่เริ่มต้นหนังสือวิวรณ์

คุณก็ได้จัดวางการแบ่งตอนสำคัญ ๆ ของพระคัมภีร์แล้ว จงใช้ที่คั่นหนังสือเหล่านี้ จนกว่าคุณสามารถบอกชื่อและหาการแบ่งตอนเหล่านี้ได้จากความจำ

พันธสัญญาเดิม

<u>พระบัญญัติ</u>	<u>ประวัติศาสตร์</u>	<u>โคลงกลอน</u>	<u>คำพยากรณ์</u>
ปฐมกาล	โยชูวา	โยบ	ผู้พยากรณ์ใหญ่
อพยพ	ผู้วินิจฉัย	สดุดี	อิสยาห์
เลวีนิติ	นางรูธ	สุภาพิต	บทเพลงคร่ำครวญ
กันดารวิถี	1 ซามูเอล	ปัญญาจารย์	เอสเคเคียล
เฉลยธรรมบัญญัติ	2 ซามูเอล	เพลงซาโลมอน	ดาเนียล
	1 พงศกษัตริย์		โยเซฟ
	2 พงศกษัตริย์		โยเอล
	1 พงศาวดาร		อาโมส
	2 พงศาวดาร		โอบาดีห์
	เอสรา		โยนาห์
	เนหะมีห์		มีคาห์
	เอสเธอร์		นาฮูม
			ฮาบากุก
			เศฟันยาห์
			ฮักกัย
			เศคาริยาห์
			มาลาคี

พันธสัญญาใหม่

<u>พระกิตติคุณ</u>	<u>ประวัติศาสตร์</u>	<u>จดหมาย</u>	<u>คำพยากรณ์</u>
มัทธีว มาระโก ลูกา ยอห์น	กิจการของอัครทูต	โรม 1 โครินธ์ 2 โครินธ์ กาลาเทีย เอเฟซัส พิลิปปี โคลโลสี 1 เรสละโลนิกา 2 เรสละโลนิกา 1 ทิโมธี 2 ทิโมธี ทิตัส ฟิเลโมน ฮีบรู ยากอบ 1 เปโตร, 2 เปโตร 1 ยอห์น, 2 ยอห์น, 3 ยอห์น ยูดา	วิวรรณ์